

Sygn. akt III CSK 99/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Zespołu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w O.
przeciwko W. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na błędnym zastosowaniu przez Sąd II instancji art. 5 kodeksu cywilnego, co w konsekwencji doprowadziło do kolizji wartości przejawiającej się w pewności obrotu prawnego, chronionego aspektem pozytywnym mocy wiążącej prawomocnych wyroków oraz wartości, jaką stanowi prawo pozwanego do uzyskania ochrony prawnej przy pomocy klauzuli zawartej w art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne nie odpowiadają powyżej wskazanym wymogom. Kwestie dotyczące zastosowania art. 5 k.c. w zakresie wykazania wystąpienia szczególnych okoliczności uzasadniających zastosowanie w/w klauzuli generalnej, wielokrotnie były przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Zasady współżycia społecznego w rozumieniu art. 5 k.c. są pojęciem pozostającym w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności danej sprawy i w takim całościowym ujęciu wyznaczają podstawy, granice i kierunki rozstrzygnięcia w sytuacjach wyjątkowych, które przepis ten ma na względzie, zwłaszcza w sytuacjach, gdy w inny sposób nie można ochronić interesu osoby zagrożonej wykonaniem prawa podmiotowego przez inną stronę (por. wyrok SN z 28 listopada 1967 r. I PR 415/67 OSPiKA 1968, nr 10, poz. 210; wyrok SN z 17 września 1969 r. III CRN 310/69 OSNCP 1970, nr 6, poz. 115; uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., III CZP 2/13, OSNC 2013/2/10).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]